

at optage en Diskussion om Enkelthederne deri med det ærede Medlem. Der er ganske overordentlig mange Enkeltheder, hvori jeg ikke vilde kunne være enig med det ærede Medlem, men da det ærede Medlems Bilag til Betænkningen jo ikke indeholder aktuelle Forslag, vilde en saadan Diskussion for saa vidt blive ørkesløs, som den ikke vilde faa den mindste Indflydelse paa den Afstemning, der nu skal finde Sted her i Tinget. Jeg har for øvrigt ogsaa forstaaet det ærede Medlem saaledes, at han i og for sig hverken kræver eller venter nogen Diskussion ved denne Lejlighed om de Betragtninger og eventuelle Forslag, som det ærede Medlem har fremsat.

R. Hansen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) nævnedes flere Medlemmer og deriblandt ogsaa mig, som den Gang, da dette Forslag var til første Behandling her i Tinget, skulde have udtalt sig til Gunst for en stigende Skala. Det ærede Medlem udtalte endvidere, at han vidste ikke, om disse Medlemmer kunde huske deres Udtalelser fra den Gang. Jeg skal bemærke dertil, at jeg godt mindes, at jeg er kommen med en Udtalelse i denne Retning. En Formue- og Indkomstskat med stigende Skala er heller ikke jeg nogen Modstander af, tværtimod, det er netop mit Ønske og Haab, at vi en Gang kunne naa frem til en saadan Skat. Men man maa ogsaa huske paa, at Forholdene her i Livet nu en Gang ere saaledes, at vi ikke kunne faa alt, hvad vi ønske. Livet lærer os, at vi skulle gaa frem med smaa Skridt, og jeg tror, at hvis vi nu vilde vedtage en saadan Skala, som den, det ærede Medlem har opstillet, vilde vi dermed have lagt Lovforslaget saa store Hindringer i Vejen, at de sikkert ikke vilde kunne overvindes. Jeg tror, at Udsigterne for Lovforslaget kunne være mørke nok endda, men Forslaget, som det foreligger, betragter jeg dog som et Fremskridt, navnlig fordi vi derved faa et Skatteprincip slaaet fast, som jeg betragter som mere retfærdigt end det, vi nu have. Der er selvfølgelig meget i det foreliggende Forslag, som jeg ogsaa kunde ønske anderledes. Jeg kunde saaledes meget stærkt ønske, at den Del af Formuen og den Del af Indtægten, som er skattefri, blev større, men jeg tror heller ikke, at det vil være heldigt, at vi i Øjeblikket komme ind paa at forandre noget i denne Retning. Naar jeg saa vil

stemme imod de Ændringer, som det ærede Medlem har opstillet, specielt den stigende Skala, er det af flere Grunde, men da ogsaa navnlig af den Grund, at jeg i Øjeblikket ikke ønsker at lægge Forslaget yderligere Hindringer i Vejen.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører udtalte sig mod den af mig foreslaaede stigende Skala og mente at kunne slaa sig til Taals med den stigende Skala, som nu findes i Lovforslaget. Det synes jeg, at man ikke ret vel kan gøre, set fra et demokratisk Standpunkt. De smaa Afdrag og Lempelser, som Lovforslaget indrømmer de mindre Skatteydere, ere i Virkeligheden, synes jeg, saa ubetydelige, at de ikke fortjene Navn af en stigende Skala. I alt Fald er det kun et yderst ringe, et yderst tarveligt Forsøg paa at gennemføre en saadan, og jeg synes, at de Herrer Venstremænd, der ikke alene i denne Sal, men særlig ude omkring i Landet paa Møderne have talt store Ord til Fordel for den stigende Skala, skulde lade Gerning følge paa Ordene. Det er ikke nok at kunne tale om den Slags Ting ude paa Møderne og paa Valgdagene, det gælder ogsaa om at være villig til at indfri sine Løfter, naar man kommer her ind i Folketinget.

Jeg nævnedes adskillige af de ærede Medlemmer her i denne Sal, som ved Sagens forskellige Behandlinger have talt til Fordel for en stigende Skala. Der iblandt var altsaa ogsaa det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen), og jeg tilføjede: Mon han nu ogsaa kan huske, at han har udtalt sig saaledes? Det glædede mig at høre, at han dog ikke helt har glemt sine Udtalelser fra for 3 Aar siden, men staa ved dem vilde han jo ikke, stemme i den Retning, hvori han havde udtalt sig, vilde han ikke, fordi, siger han, han er bange for at lægge Lovforslaget Hindringer i Vejen. I Gaar var de Herrer dog ikke bange for at indføre et helt nyt Princip i disse Skattelove, men det var et Princip, som gik i reaktionær Retning. Her, hvor der er Tale om at indføre et nyt Princip, som gaar i demokratisk Retning, bliver man bange og siger: Det kan ikke gaa an, saa lægge vi Sten i Vejen for dette Lovforslags videre Fremme, og saa tør vi ikke længer være med. Men, som sagt, naar Ændringen gaar i reaktionær Retning, nære de Herrer ingen Frygt, selv om det drejer sig om en meget mere indgribende Ændring. Jeg konstaterer kun dette, thi det har sin Betydning,